DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XV. ZATURDAG den 29sten DECEMBER, 1827. N. 52

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe William Lee.

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten.

Nademaal aan ons mededeeling gedaan is van de opene brieven die Zÿne Majesteit de Koning onder het Groot-Zegel des Rÿks en dagteekening van den zestienden October dezes Jaars aan Zÿne Excellentie den Generaal Majoor van den Bosch als hoogst deszelfs Commissaris Generaal in de Nederlandsche West-Indische bezittingen verleend heeft, en naardien het aan Zÿne Majesteit behaagd heeft te gelasten dat de gemelde opene brieven ter kennis van het algemeen zullen worden gebragt; zoo geschiedt zulks bÿ deze; luidende dezelve opene brieven aldus:

Wÿ WILLEM bÿ de Gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot Hertog van Luxemburg, enz. enz. enz.

Allen die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten.

Nademaal wÿ hebben goedgevonden eene buitengewone zending naar 'sRÿks West Indische bezittingen te bevelen, zoo is het dat wÿ, ons verlatende op de goede trouw, de kennis en den ÿver van den Generaal Majoor van den Bosch, denzelven hebben benoemd tot onzen Commissaris Generaal in de Nederlandsche West Indische bezittingen, met de vereischte magt, om als onzen vertegenwoordiger in die gewesten den staat van zaken aldaar nategaan, en de noodige voorzieningen te doen plaats grÿpen alles overeenkomstig onze bedoelingen in den hem gegeven lastbrief.

Wÿ gelasten alle hoogere en lagere ambtenaren, zoo Burgerlÿke als Militaire in de Nederlandsche West Indische bezittingen, geene uitgezonderd, genoemden Commissaris Generaal als zoodanig te erkennen en te eerbiedigen, hem allen mogelÿken bÿstand verleenende tot het uitvoeren van zÿnen last. Wÿ begeeren voorts dat de Regeringen der West Indische kolonien zullen blÿven in de uitoefening van het dagelÿks bestuur, onder zoodanige voorschriften, als aan hen onzentwege, door onzen Commissaris Generaal zullen worden gegeven. Want wÿ zulks alzoo ten dienste van het Rÿk en deszelfs West Indische bezittingen hebben bevonden te behooren.

Gedaan en gegeven te 'sGravenhage onder het Groot Zegel des Rÿks, den zestienden October des jaars een duizend acht honderd zeven en twintig, van onze regering het veertiende.

(w. g.) WILLEM.

Van wege den Koning,

(w. g.) J. G. de Mey van Streefkerk.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 11den December 1827, het vÿftiende Jaar van Zÿner majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelve,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die dezen zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het aan Zÿne Majesteit den Koning, bÿ besluit van den 5den Augustus dezes jaars No. 167, hetwelk door Zÿne Excellentie den Minister voor de Marine en Kolonien, bÿ missive van den 27sten der gemelde maand La. I No. 70-55 aan ons, ter uitvoering van het daarin verordende, is toegezonden, behaagd heeft te bepalen: dat, zoo lang omtrent de crimineele regtspleging in Zÿner Majesteits West Indische Kolonien geene andere verordeningen door Hoogstdezelve zullen worden vastgesteld, de Hoven en Raden van Justitie in de kolonien Suriname, Curaçao en St. Eustatius, St. Martin en Saba in de behandeling en beregtiging van crimineele zaken zullen moeten volgen en in acht nemen het reglement van den 10den October 1798 door het Gouvernement in der tÿd vastgesteld; met last op de respective Gouverneurs om aan het evengemeld besluit in de kolonien onder hun bestuur de noodige publiciteit te geven.

Zoo wordt hierbÿ aan het voormelde reglement, hetwelk met het gemelde koninglÿk besluit aan ons ter hand gekomen is, publiciteit gegeven, luidende hetzelve als volgt:

PUBLICATIE
VAN HET
Uitvoerend Bewind
DER
Bataafsche Republiek, betrekkelÿk het in dezelve geinsereerde reglement van het vertegenwoordigend ligchaam wegens het provisioneel procedeeren, tegen zoodanige gevangenen, die tot gene confessie der misdaad of misdaden, hun door de publieke aanklager te lasten gelegt kunnen gebracht worden.

den 10den October 1798.
Het vierde Jaar der Bataafsche Vrÿheid.
Gelÿkheid, Vrÿheid, Broederschap.

PUBLICATIE.

Het Uitvoerend Bewind der Bataafsche Republiek, doet te weten.

Dat het vertegenwoordigend ligchaam op de wÿze bÿ de staatsregeling vastgesteld, overwogen hebbende, dat daar het belang der maatschappÿ gene interruptie in de administratie der Crimineele Justitie gedoogt, maar dat integendeel zoo wel het regt der gevangenen op eene onverwÿlde afdoening der tegen hun ingebrachte beschuldigingen als de handhaving der goede orde eene spoedige voorziening vereischt, en na de afschaffing der pÿnbank, ingevolge het 36 artikel der burgerlÿke en staatkundige grondregels voor de acte van staatsregeling geplaatst in de manier van procedeeren bÿ het voormalig gewest Holland plaats hebbende, voor het invoeren van eene algemeene manier van procedeeren, in lÿfstraffelÿke zaken, overeenkomstig artikel 28 van bovengemelde grondregels tot remplacement van het middel der pÿnbank zoodanige provisioneele bepalingen vereischt worden, waarbÿ in de meeste gevallen behoorlÿk word voorzien, en welke aan de minste inconvenienten laboreerende, de teederste zorg voor de individueele vrÿheid en voor de publieke veiligheid in diervoegen vereenigen, dat de onschuld tegen alle gevaar beschermd, en de Justitie in haar gezag gehandhaafd en allezints geërbiedigd worde, heeft gearresteerd het hiernavolgende.

Reglement, volgens hetwelke bÿ provisie en tot dat eene algemeene manier van procedeeren voor de geheele Bataafsche Republiek zal zÿn ingevoerd, in het voormalig gewest Holland zal worden geprocedeerd tegen zoodanige gevangenen, die tot gene confessie der misdaad of misdaden, hem door den publieken aanklager te lasten gelegd, kunnen gebracht worden.

Art. 1. De pÿnbank bÿ de acte van staatsregeling afgeschaft zÿnde, zal in geen geval, hoe ook genaamd, een regter ter bekoming van confessie van een beschuldigden zich mogen bedienen van eenig middel, hetwelk denzelven pÿn of ongemak aandoen, of daarvoor, ingeval van verdere ontkenningen, bevreest zoude maken.

Dit belet echter den regter niet een beschuldigde, hetzÿ gevangen of gedaagden in persoon, die weigerd op de hem voorgehouden wordende vraagpointen, of eenigen van dien te antwoorden, en bÿ die weigering, na dat de regter hem zÿne verpligting zal hebben onder het oog gebracht, blÿft persisteeren, door zoodanige middelen als hÿ gepast zal oordeelen, daartoe te noodzaken.

2. Het zal nogthans den regter niet vrÿstaan, alle gevangenen, welke bÿ de verhooren en confrontatien, die zÿ zouden mogen ondergaan hebben, tot gene confessie van de misdaad of misdaden, hun te laste gelegd, hebben kunnen gebracht worden, zonder onderscheid te ontvangen in ordinaires proces, maar zal de regter, mitsgaders ook de publieke aanklager, voor zoo veel hem aangaat met achterlating in zoo verre van de bÿ de Hollandsche rechtbanken tot hiertoe gerecepieerde praktÿk zich in het beleiden van Crimineele zaken gedragen naar hetgeen bÿ de volgende artikelen is bepaald.

3. De verhooren van den gevangenen mitsgaders de confrontatien indien dezelve hebben plaats gehad afgeloopen zÿnde, zal de publieke aanklager dezelve, benevens de precedente informatien, en verdere bewÿzen, bÿ hem ingewonnen, onder behoorlÿke inventaris, of notitie van stukken ten spoedigste aan den regter overleveren, bÿ zal daarbÿ voegen zÿne consideratien en advis hoedanig overeenkomstig dit reglement, in die zaak tegen den gevangen zou behooren te worden geprocedeerd, en verzoeken s'regters goedvinden daaromtrent te verstaan, en zal de regter alles doorgezien hebbende daarop, naar bevind van zaken disponeeren, overeenkomstig hetgeen bÿ de volgende artikelen respectivelÿk word vastgesteld.

4. Indien de regter bevind, dat de gevangen de misdaad, hem door den publieken aanklager te laste gelegd, bÿ de verhooren of confrontatien, volkomen heeft beleden, zal hÿ denzelven admitteeren, om op des gevangens confessie regt te vragen, en te dienen van zÿnen Crimineelen eisch en conclusie, en zal vervolgens de zaak bÿ den regter worden gedecideerd, zoo en in dier voegen, mitsgaders ten zulken effecte als thans gebruikelÿk is.

5. Indien de regter bevind, dat de verhooren en confrontatien, wel verre van eenige confessie van misdaad op te leveren,

integendeel van dien aart zyn, dat daardoor alle suspicien, ten lasten van den gevangenen, uithoofden der precedente informatien gelegen hebbende, zyn opgeheven, en er gene waarschynlykheid is, dat zig nieuwe gronden van suspicie zullen opdoen, zal hy den gevangen ontslaan, zonder eenige bepaling.

6. Indien de regter bevind, dat de gevangen de misdaad hem te lasten gelegd niet heeft geconfesseerd, dat ook de informatien, die thans voorhanden zyn notoir ongenoegzaam zyn, om den gevangen als schuldig aan de begane misdaad te condemneeren, en er geene waarschynlykheid is, om voor als nog of binnen eenen korten tyd, meerdere bewys intewinnen, edoch dat het mogelyk is, dat dezelve door den tyd, zullen te bekomen zyn, zal hy den gevangen ontslaan onder handtasting, en belofte van zich ten allen tyde, des vermaand zynde wederom te zullen sisteeren, subpoena confessi et convicte.

7. Indien de regter bevind, dat de gevangen de misdaad, hem te lasten gelegd niet alleen niet heeft geconfesseerd maar dat het ook daarenboven duister en twyfelachtig is, of de bewyzen, door den publieken aanklager geproduceerd, al of niet genoegzaam zyn, om den gevangen als schuldig aan de aangetygde misdaad, te condemneeren of te ook dat er questie vallen kan over het al of niet misdadige van de daad, zal hy den gevangen, ontvangen in een ordinaire proces.

8. Indien eindelyk de regter bevind, dat de gevangen, wel niet is kunnen gebracht worden tot confessie van de misdaad waarvan hy beschuldigd is, doch, dat de informatien ten zynen lasten overgelegd van dien aard zyn, dat door dezelve ten vollen bewezen schynt, dat het delict door den gevangen geperpetreerd is zal de regter den publieken aanklager authoriseeren, om op die bewyzen, in extra ordinair proces recht te vragen, en mits dien te dienen van zynen crimineelen eisch en conclusie.

9. De regter zal van deze zyne dispositie niet alleen aan den publieken aanklager maar ook aan den gevangen dadelyk kennis geven, en teffens aan laatstgemelde de vryheid, om een of meer practiseins te verkiezen, ten einde summierlyk en buiten figuur van proces op de wyze hier na te bepalen, zoodanige defensie voor hem te doen als hy zal te raden worden, indien hy geen practisein kan bekomen voegd hem de regter een of meer practiseins ten dien einde toe.

10. Aan de practiseins, door den gevangen verkoozen, of hem toegevoegd, word dadelyk vry acces tot denzelven verleend.

11. Binnen den tyd van acht dagen, na de voorschreve dispositie, zal de publieke aanklager aan den regter moeten overleveren, zynen crimineelen eisch en conclusie met en benevens de stukken, door hem bevorens aan den regter, ingevolge art. 3 gesuppediteerd, en zal ter gelyker tyd copie van zynen eisch en conclusie mitsgaders der bewyzen, door hem by den regter ingeleeverd, aan den gevangen of deszelfs practisein ter hand stellen.

12. De kosten, op het vervaardigen dier copien te vallen, zullen door den gevangen moeten worden betaald indien hy daartoe onvermogend is, zal hy de publieke aanklager dezelve mogen brengen onder de kosten en misen van Justitie, en mitsdien daarvan door den lande restitutie bekomen.

13. Indien des gevangens practiseins vermeenen, visie te moeten hebben van de origineele bewyzen, door den publieken aanklager ingediend, zullen zy zig daartoe aan den regter kunnen adresseeren, die in zoodanig geval twee leden uit de regtbank, of een Minister derzelve zal committeeren, om de verzogte visie te geven.

14. Het staat den gevangen vry, om binnen zekeren tyd, door den regter te bepalen, de getuigen van den publieken aanklager, of sommigen van dien, op contra vragen te horen, ten welken einde dezelve door den publieken aanklager daartoe door of van wegens den gevangen geinsinueerd zynde, voor den regter zullen worden gesisteerd, gelyk mede om alle zoodanige bewyzen, als hy tot zyne defensie zoude kunnen inwinnen aan den regter te suppediteeren, en daarby te voegen eene deductie of memorie van regten; binnen denzelven tyd zal ook de publieke aanklager eene memorie tot adstructie van zynen crimineelen eisch en conclusie aan den rechter kunnen overgeven.

15. De regter bepaald den tyd, waarvan in het voorgaande artikel gesproken is, zoodra de publieke aanklager gediend heeft van zynen Crimineelen eisch en conclusie, met de stukken daartoe behoorende, en regeld zich dienaangaande naar de omslagtigheid, en andere omstandigheden der zaak, dezelve zal echter nooit korter dan veertien dagen en niet langer dan zes weken zyn, en zal dezelve, eens bepaald zynde, niet dan om de dringendste redenen verlengd mogen worden, en dan nog voor geen langer tyd, dan door den regter volstrekt noodzakelyk zal worden geoordeeld.

16. De termyn aan den gevangen, tot het doen zyner defensie vergund, verstreeken zynde, het zy hy de defensie gedaan hebbe of niet, zal de regter zoo spoedig mogelyk de zaak examineeren, en daarin ten definetiven vonnissen, zoo als hy in goede Justitie zal bevinden te behooren, en zulks even als ten aanzien van vonnissen op confessie gewezen plaats heeft, zonder dat daartegen aan den gecondemneerde het middel van appel, reformatie, of eenigerhande provocatie zal worden toegelaten.

17. Indien nogthans de regter, na examen van des gevangens defensie, mogt bevinden, dat dezelve zoo plausibel was en de zaak daardoor was geworden zoo twyfelachtig, dat de gevangen als nog zou behooren ontvangen te worden in een ordinair proces, of te ook ontslagen onder handtastinge zal hy daartoe niet alleen als nog mogen, maar ook moeten procedeeren en zal daardoor zyne voorgaande dispositie verstaan worden te zyn gealtereerd, en zal zelfs, indien des gevangens defensie mogt wezen zoo volleedig, dat dezelve volkomen zou behoren te worden geabsolveerd, en van alle reatus ontslagen, zulks insgelyks moeten geschieden, met al hetwelk des regters conscientie belast wordt.

18. De styl en manier van procedeeren, by de respective Crimineele regtbanken in het voorschreve voormalig gewest vigeerende, zal provisioneel blyven geobserveerd, voor zoo verre daarinne door het gestatueerde by dit reglement gene verandering is gemaakt.

Dienvolgens gelast het voornoemde Bewind, in naam des vertegenwoordigenden ligchaams, dat deze zal worden afgekondigd en aangeplakt, alomme waar zulks behoort.

In den Hage den 10den October 1798, het vierde Jaar der Bataafsche Vryheid.

(geparapheerd)
J. W. van Hasselt v. t.
(onderstond)
Ter ordonnantie van hetzelve,
(was geteekend)
S. Dassevael, Loco Secretaris.
Voor kopy konform,
De Secretaris Generaal by het Ministerie voor de Marine en Kolonien.
(geteekend) Quarles van Ufford.

Gearresteerd op Curaçao den 5den December 1827, het vyftiende jaar Zyner Majesteits regering.
(w. g.) CANTZ'LAAR.
Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, op Curaçao den 12den daaropvolgende.
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Lyst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

J S Artiaga	Jayme Torres
G Pinedo	Regina Camacho
Elena Paulina Leyba	Rachel Monsanto
J Hellyer	Jacob of Abm. Sasso
Calse Stekman	Margaretha de Pool
Marichi Mirand	Cohi de Dabi Lopes
H de Pool	Ester de J Monsanto
Sebel Laryna	Arnelia Ysurun
Pasqual Vivas	Sanit de Chy Ninciamorales
Bechy Maichena	

Curaçao den 28sten December 1827.
A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—DECEMBER.

24.	golet Lady Halsted, Uter,	Carthagena
	—— Josefa, Lasaro,	Cuba
	—— Mon Desir, Tila,	Aux-cayes
	—— Drie Zusters, Peron,	St. Thomas
27.	—— Anita, Hanzen,	Coro
	—— Favorite, Danies,	Puerto Cabello

UITGEKLAARD—DECEMBER.

22. brik Orion, Clark,
24. golet Gouverneur Cantz'laar, De Haseth,
27. bark Maria Manuela, Fernandez,

HET DUISTER DER TOEKOMST.

Hoe zeer de toekomst in het duister gehuld is, en hoe weinig het meest scherpziende oog in dit duister kan doordringen blykt uit de jongste groote staatkundige gebeurtenissen.

In 1822 had het kongres van Verona eene zamenzwering gesmeed tegen de vryheid der volkeren, zoo als gebleken is uit het Turksche manifest. Een der mogendheden, waarschynelyk Oostenryk, bood zich aan om den Sultan hulp te verlenen tegen de oproerige Grieken; en Frankryk nam het op zich om de konstitutie in Spanje te vernietigen en het absolute gezag van Ferdinand VII. te herstellen. De Sultan echter wees dit aanbod van de hand, wyl hy berekende dat zyne magt zelve sterk genoeg was om de Grieken ten onder te brengen; misschien wantrouwde hy ook de Christen mogendheden. Nu waren aller oogen gevestigd op den stryd die in Spanje zou beginnen. De liberalen voorspelden een tweeden worstelstryd als tegen Napoleon; de anti-liberalen hoopten op een schielyk uiteinde van den oorlog, daar zy rekenden op de koningsgezindheid van het volk; doch thans op het einde van 1827 blykt het uit den loop der gebeurtenissen, dat in 1822 er geen Profeet hoegenaamd bestaan heeft die de toekomst heeft voorspeld; noch in de debatten in het Engelsche Parlement, noch in die der beide kamers in Parys, noch in de onderscheidene dagbladen van dien tyd waarin de uitslag van den Spaaanschen oorlog voorspeld werd, komt iets voor dat verwezentlyk is geworden.— Het is juist anders uitgevallen dan beide liberalen en anti-liberalen voorspeld hebben. De overwinning op de konstitutie ging gemakkelyk; doch Spanje verloor er door zyne kolonien op het vaste land van Zuid Amerika en het tegen de konstitutie gewapende graauw thans hunne magt gevoelende, wil zich even zoo min aan den koning als aan de kortes onderwerpen.

Het is een uitgerekte oorlog geworden van het schuim des volks tegen elke vorm van regering. In 1822 heette het de oorlog des volks tegen de konstitutie; toen de konstitutie afgeschaft werd, heette het tegen de Politie; thans nu de Politie is afgeschaft heet het tegen de ambtenaren, die allen vrymetselaars zyn; en zoo de ambtenaren afgezet zullen zyn, dan krygt het doel van den opstand weer een' anderen naam; en zoo kan de opstand voortduren tot er geheele menschen geslachten uitgestorven zyn. De reden waarom Frankryk den oorlog in 1823 begon, was om den hertog van Angouleme een pleizier togtje te bezorgen. Men zag vooruit hoe ligt het zou vallen om Spanje te overmeesteren en dus kon men aan dien hertog het pretje verschaffen, om als een tweede Alexander de groote of een tweede Napoleon een magtig ryk te veroveren. Doch ach! hoe duur komt zulk een vorsten grapje de ongelukkige Spaansche natie te staan?

De opstand in Catalonie is door de tegenwoordigheid des konings en het observatie leger van Portugal wel eenigzins gesmoord, maar naauwelyks hebben de troepen een dorp der Catalaansche bergbewoners verlaten of de alarmklok wordt geluid en er vormt zich een nieuwe opstand. Geen profetisch oog ziet thans in de verre toekomst een einde aan deze onheilen

Even zoo min heeft men in 1825 den uitslag van den oorlog in Griekenland kunnen berekenen. Met weemoed zag de menschenvriend hoe voor de kolossale magt der Turken, de eene Grieksche plaats na de andere bezweek; en uit de staatkunde der vorsten kon de uitkomst niet anders zyn, dan de volkomene uitdelging van die natie. Daar velt eenklaps de dood het hoofd van het heilige verbond en met hem zonk dit verbond in het graf.

Een nieuwe keizer beklimt den troon. Hy heeft weer nieuwe belangen. Alexander's overwinningen hadden zyne oppermagt over het Russische volk verzekerd, doch het belang van den nieuwen keizer is om zich de liefde des volks te verschaffen door hunne geliefde geloofsgenooten in den stryd tegen den ouden aartsvyands hunnes geloofs ter hulp te komen.

Een liberaal Engelsch minister vormt het plan om Griekenland te bevryden zonder het magtige Rusland nog meer te vergrooten. Het Fransche ministerie, dat met schaamte deszelfs werk in Spanje aanziet, zoekt deszelfs misslagen eenigzins te verbeteren door toetetreden in het verlossings werk der Grieken en zich hierdoor bemind te maken by de grootste helft der Fransche natie die liberaal is; en wat er ook thans gebeuren moge, het zy de Porte de bemiddeling aanneme of verwerpe, de uitslag van dien moorddadigen oorlog kan niets anders dan voordeelig voor de Grieksche natie zyn.

Het volgende stukje is door een der oudste kontribuanten van ons weekblad ter plaatzing ingezonden.

Het schoone en allezins uitmuntend welvoegelyk adres

der ingezetenen van Jamaica, geplaatst in het weekblad dezes jaars No. 49, overeenkomstig met de zuivere waarheid en berustende opgronden van personele veiligheid benevens het regt van eigendom, heeft aanleiding gegeven dat het Parlements besluit, nu ruim twee jaren geleden zeer onvoorzichtig en ongepast genomen, door den invloed van sommige overdrevene dweepers die geen byzonder belang in de welvaart der kolonien hadden, opgeschort is gebleven.

En, hoewel de slaverny immer als hatelyk mag worden beschouwd, en ook schynbaar strydig met de grondbeginzelen van het Christendom; is en blyft het toch eene ontwyfelbare waarheid dat niet alleen het zwaar en onberekenbaar groot verlies van wettig eigendom met de daaraan geschakelde verbanden of legale hypotheekpretentiën, onherstelbaar zou worden, benevens de verwoestingen van den landbouw der plantagiën en vetteeldt; maar, wie heeft en yst niet op het denkbeeld en gevaar der barbaarsche wreedheden en persoonlyke mishandelingen die door de doldriftige woede en gruwzaam toomlooze losbandigheid, onverhinderd voortgang zouden hebben: daar de zeer groote ongelykheid van overmagt door de talryke bevolking der slaven, en de verwyderde afstand van ruim een duizend Duitsche mylen langs den Atlantischen Oceaan, van het naaste land in Europa waar bystand of hulp moest worden gezocht, terwyl intusschen de geheele ondergang der Europische bevolking, met hunne afstammelingen het onvermydelyk resultaat zou worden;—en dus nu zonder melding te maken van eenige uitsteekende byzonderheden nopens de yslykheden en verfoeilyke euveldaden, moorden, rooven, plundering en verwoestingen op het eertyds Fransche gedeelte van *Hispaniola* nu *Hayti*, als het kolossale toonbeeld ter schrikvolle herinnering, moet men slechts ook met een blik terug zien op de angstwekkende gebeurtenissen in het westelyke gedeelte dezes eilands ten jare 1795, zoowel als op het niet lang verleden plaats gehad hebbende aan sommige der Britsche koloniën in dit transatlantische werelddeel, en onze oplettenheid bepalen by het eventueel steeds voortdurende gevaar, en werkzaam doen houden; want wanneer wy bedaardelyk willen denken en redekavelen, dan moet toch met ronde woorden gezegd worden:—Wy die het tegenwoordig geslacht der West Indische *vrye kolonisten*, uitmaken, hebben de Afrikaansche slaverny, als den oorsprong van het hedendaagsche, niet ingevoerd, maar wel juist onze Europesche Heeren, voormalige gezaghouders dezer landen, die de destyds behaalde voordeelen van den Afrikaanschen slavenhandel hebben ingeoogst, en thans willen de redakteurs der Europesche tydschriften zeer ongepaste verwytingen aan de kolonisten toeduwen, maatschaplyke orde, veiligheid en het belang van algemeen eigendom, door een overdreven zoo genaamd philantropische geest van bedwelming, vernietigen, en eensklaps vry geboren lieden den hals doen breken, zonder te weten of te willen begrypen dat de slavenstand thans in deze gewesten alwaar ook behoorlyk onderwys in den Christelyken godsdienst wordt gegeven by eene genoegzame menschlievende behandeling en betamelyk goede oppassing, is geworden eene dringende vereischte en volstrekt noodzakelyke behoefte ter geschikte subordinatie voor het belang der Europesche bezittingen in de West Indiën, en draaglyker dan op de Guineesche kust waar de zwarte bevolking door hunne Heidensche opperhoofden, even gelyk met de beesten, mishandeld en verkocht worden; ja, misschien gelukkiger dan sommige vryelieden in eenige landstreken van Europa, die door harde dienstbaarheid en strenge onderwerping gedrukt worden. En waarlyk alhier en op andere eilanden zyn er slaven vergenoegder levende dan hunne eigenaars die voor hun bestaan en gezondheid moeten zorgen, daar ook in alle de W. I. kolonien vele gekleurden en zwarten, zoo door de goedheid hunner eigenaars als met behoorlyke vrykooping, manumissie hebben verkregen; byzonder alhier te Curaçao alwaar de zwarte en gekleurde vryelieden reeds zeer talryk zyn geworden.

Bovendien kan men in aanmerking nemen (zoo als alle verstandig denkende en oordeelkundige Europeërs, by nauwkeurige beschouwing of onderzoek, zullen ontwaren) dat, voor zoo verre als het meerderdeel der reeds opgenoemde lage volksklassen is betreffende, het karakter van dat volk (met uitzondering van sommigen die als zedelyk-deugdzame en nuttige menschen geacht worden) gantsch verschillende met de vlytig en getrouw werkzame aard en inborst der Europeanen of derzelver echte en eerlyke descendenten, als zynde dat der eerstgemelden, doorgaans traag, slordig en ondankbaar, ook veelzins oproerig en bedriegelyk; de eigen ondervinding was en blyft nog voortdurende, mede ten dezen opzigt de beste leermeester.

—oco—

Voor het laatste nommer van de Curaçaosche Courant op het einde des Jaars 1827.

(Hartelyke uitboezeming.)

Troostelyk uitzigt by het snellen onzer Jaren:
Wy kunnen in den dood op liefd'ryk Almagt staren
Steeds veilig in Gods hand die van ons den tyd onttoog,
Zien wy gerust, ook dit Jaar ontzinken aan ons oog;
En nu, is 't overschot myner dagen thans nog kleên,
Is menig kostlyk uur my als droomen hier ontgleen;
Ik heb toch, los van grootheid, zonder roem, rang of pracht,
Vreedzaam geleefd, het goede gezocht, myn pligt betracht.
O sterfuur! zou myn hart op uwe nad'ring beven?
Gy grenst niet aan deez' aard, gy leidt naar 't eeuwig leven.

B.

MENGELINGEN.

DE VOORDEELEN VAN VRYEN HANDEL.

Toen Java en de andere voorname eilanden van den Archipelago aan de Hollanders werden teruggegeven, vestigde Sir Stamford Raffles zyne aandacht op het eiland *Sincapore*, in de straat van Malacca. Al wat hŷ van hetzelve wist, was deszelfs ligging, en dat het behoorde tot het verbroken rŷk van *Johou*, slechts een klein visschers dorp bevatte, en eene schuilplaats voor zeeroovers was; maar hŷ wist ook dat het opperhoofd te Bengalen om bescherming had verzocht, en niet ongaarne de Britsche vlag op zŷn eiland zoude zien waayen.

Voorzien met het gezag van het gouvernement en een vaartuig behoorende tot de zeemagt der Compagnie, nam Sir Stamford bezit van het eiland onder een verband met het opperhoofd, en heesch de Britsche vlag op den 26sten Feb. 1819.—Op dien tŷd was het getal der inwoners niet grooter dan honderd vŷftig, waaronder dertig Chinezen; zŷne eerste werkzaamheid was om de haven van Sincapore eene vrŷe haven te verklaren en bŷ maakte de handel op hetzelve vrŷ voor alle schepen en natiën, zonder belasting, en voor allen gelŷk;—zie nu den uitslag.

In den loop der eerste drie maanden steeg de bevolking van 150 tot 3000, en in het eerste jaar tot omstreeks 5000, twee jaren later was dezelve 10,000, en bŷ eene telling in 1824 bevond men, dat dezelve uit 13,000 inwoners bestond, behalve reizigers en vreemdelingen, wier getal omstreeks 3000 beliep; in 1825 begrootte men de bevolking op 15,000, behalve 3000 Chinezen, in dien zomer als settlers in 6 groote jonken aangekomen. Bŷ de laatste berigten blŷkt het dat het kapitaal aldaar steeds vermeerdert, en dat er 10 of 12 kantoren waren opgerigt door Europeers en even zoo veel door Chinezen, Arabieren, Indianen, Armenianen, enz. maar dat het voornaamste deel des handel fabrieken en landbouw van het Eiland in handen der Chinezen was, die een groot deel der bevolking uitmaakten; dat men begonnen was schepen te bouwen, dat de oevers der rivier geschikt waren om schepen van 500 ton van stapel te laten loopen, en dat er een voordeeligen handel in kajatehout met Siam geopend was.

Volgens eene begrooting der waarde in het Bureau van den Meester Attendant gehouden, beliep de handel als volgt:

In 1822,	waarde van in- en uitvoer, Rds.	8,568,172.
1823,	. . . .	13,268,397.
1824,	. . . .	15,000,000.
1825,	begroot op niet minder dan .	20,000,000.

Groote jonken uit verschillende deelen van China, brengen niet alleen jaarlŷks een aanzienlŷk getal settlers, maar ook vele kostbare ladingen; het getal van kleiner vaartuigen van Siam en Cochin China vermeerderten een voordeelige handel met de Manillas begint zich te openen. Het getal raschepen, in 1823 uit Europa en Indie aangekomen beliep 216, van kleine O. I. vaartuigen 1550, voerende omstreeks 8,000,000 ton koopmanschappen in. En al deze voorbeeldelooze vermeerdering van handel en bevolking, spruit niet zoo zeer voort uit de voordeelige ligging van deze Oostersche handelstad en de veiligheid en het gemak van deszelfs haven (welke beide uitmuntend zŷn,) als uit het ter goeder trouw instellen der grondbeginzels van vrŷen handel, eene eenvoudige provisioneele administratie van justitie, eene strenge en welingerigte policie, en een wel beoordeeld plan in het schenken en registreren van landerŷen; waarby men voegen kan, eene uitgebreide instelling tot opvoeding en onderwŷs van jonge lieden van allerlei Godsdienst of landaard. De Chinezen voornamelŷk, waarvan eenige millioenen over de Eilanden van den Asiatischen archipel verspreid zŷn, zŷn overal begeerig om onderrigt te ontvangen. In het Kollegie te Malacca, werd de Chinezen jeugd niet alleen onderwezen in hunne moedertaal, en in het Engelsch, maar lieten hunne ouders gewillig toe, dat zŷ in de gronden des Christelŷken Godsdiensts werden onderwezen. Het Kollegie aldaar opgerigt, is nu naar Sincapore verplaatst en vereenigd met het Maleisch Kollegie aldaar opgerigt door Sir Stamford Raffles; dus gaan handel en beschaving, Godsdienst en goede zeden, hand aan hand in deze opkomende volkplanting, waar men de schilderŷ van het oude Tŷr, zoo prachtig door Fenelon afgemaalt, waarschŷnelŷk zal verwezenlŷkt zien.

De monarchalen verklaren zich tegen de tusschenkomst der drie mogendheden in de Grieksche zaken, als verkortende de wettigheid van het Turksch bewind, De tegenwoordige toestand van Spanje belet hun niet, openlŷk in het midden te brengen, dat eene tusschenkomst dan alleen geoorloofd is, zoo dikwerf een vorst, met behulp derzelve, zŷne onderdanen gelukkiger wil maken.

Madrid.—Er is een Renbode van Rome aangekomen, met het antwoord van den Heiligen Stoel op onze vertoogen, wegens de kerkelŷke aanstelling, die aan de door Bolivar voorgedragene Bisschoppen is verleend geworden.

De Paus herinnert ons Hof, de stappen die hŷ gedaan heeft, om ons tot eene schikking te brengen, welke hem in staat konde stellen, om aan de Amerikaansche Roomsch Katholieken eenige geestelŷke Herders te geven, zonder nogtans in iets de ŷdelŷke belangen van het Hof van Spanje te kwetsen. *Z. Heil.* maakt daar en boven gewag van een brief van den hertog del Infantado, welke aan den Heiligen Stoel volkomen vrŷheid laat, om, met betrekking tot de kerkelŷke zaken van Amerika, zoodanige maatregelen te nemen, als dezelve dienstig zal oordeelen.

De goederen der inquisitie zullen met de eigendommen van de kroon vereenigd worden, welke bŷ voortduring de voormalige beambten van het Heilig Officie, zal betalen; gelŷk ook de lŷfrenten of pensioenen, die op de goederen der inquisitie gevestigd zŷn.

GRONDWET VAN GRIEKENLAND.

Bŷvoegsel.

De nationals kleuren, zoo te land als ter zee, zŷn blaauw en wit.

De gedaante der vlag zal overeenkomstig het reeds uitgevaardigde Regerings besluit zŷn; de Grieken mogen, zoo te land als ter zee, geen ander vaandel of vlag voeren.

—Het Zegel van Griekenland voert het beeld van Minerva met de zinnebeelden der Wŷsheid.

Op de hofstede Arensburg, bŷ Voorburg, in het verleden jaar door het Rŷk aangekocht, zŷn, bŷ opdelving, gevonden de overblŷfselen van een Romeinsch gebouw, waarvan de gebakken steenen de merken dragen van de 30ste, 16de en 10de legioenen, gelŷk ook het merk van het leger van Neder-Duitschland; alsmede eene zeer groote menigte overblŷfselen van wŷn en olie kruiken, huisraad, versierselen enz.—Zoo het schŷnt komt dit gebouw het meest overeen met de Romeinsche villæ, van welke de overblŷfselen in Engeland zŷn gevonden, en het is zeker, dat de Romeinsche sterkte aan den mond van den Rŷn, het Huis te Britten, thans door de zee verzwolgen, geenzins geleek naar het gesticht van Voorburg en veel kleiner was, terwŷl de grond van Arensburg slechts een gedeelte uitmaakt van het geheel van het gebouw, van het welk de grondslagen zich voorzeker tot onder de bygelegene eigendommen uitbreiden. De beschrŷving zal op 's Rŷks kosten worden uitgegeven, en voor als nog kunnen deze overblŷfselen op Arensburg dagelŷks van twaalf tot half twee uren worden bezigtigd.

De stoomboot, bestemd voor de geregelde dienst tusschen Gent en Antwerpen, is den 15den September voor de eerste maal in eerstgenoemde stad aangekomen. Bŷ deze stoomboot, gebouwd onder toezigt van den Heer Roentgen van Rotterdam, zŷn de raderen achter aangebragt.* De snelheid van het vaartuig en de gemakkelŷkheid der bewegingen schŷnen aan het oogmerk te beantwoorden.

* Deze methode is sedert lang te vergeefs beproefd geworden door de Engelschen, Amerikanen en Franschen, en is na zoo vele vruchtelooze pogingen eindelŷk in Holland gelukt.

VERTROKKEN—Op Maandag den 24sten dezer, het Nederlandsche Brikschip Charlotta & Margaretha, Kapitein Kaleshoek, naar St. Eustatius; en op Woensdag den 26sten het Nederlandsche Schip Henriette & Betsey, Kapitein Bos, naar Suriname.

COMMUNICATED.

Translated for the Curaçao Courant.

TO THE EDITOR OF THE COURANT.

Sir!

In your paper No. 49 I perceive an account said to be extracted from La Guayra letters, of the Spanish flag flying in various parts of Colombia, namely, in Guayana and Apure. This account, so insignificant in itself, derives however peculiar consequence from the circumstance of its travelling abroad from the island of Curaçao, which, owing to its geographical position, is supposed to be correctly informed of all that is going on in the neighboring Republic; it is at the same time likely to flatter the enemy with vain hopes of a reaction and add thus to the calamities already entailed on them. That the word is at present on the main *Spanish flag, colored people, Cisneros, revolution, &c.* I will not deny; but then it is proper to explain the nature of that deleterious policy, the offspring of boisterous passions, to which the propagation of that, and other similar species of news, owes its origin.

The government of Colombia, whose duty it should be to unite the hearts of its people, already and unfortunately divided by the imprudence and inadvertence of those who presided over the destinies of the independence, has in opposition to every political doctrine, reared a brazen Line of boundary between what it is pleased to term Patriotas and Godos—say Patriots and Royalists. These appellations have outlived the revolutionary-war and have obtained to this day, to discriminate, not between Spaniards and Colombians as was formerly the case, but between two classes of Colombians which I will hereafter characterise. Every question of a political or private tendency, these party distinctions bear strongly upon;—hence, the spirit of ruthless vengeance which prevails among the Republicans, and which will be in existence, as long as those terms, in general so ill-understood, continue to be ill-applied.

To be satisfied of the sad effects they produce, it suffices to know, that a tenet or an Esay in politics, be it ever so orthodox or splendid, if it does not accord with the opinion of some ones, it is immediately inveighed with the denomination of Godo or Royalist; an individual being returned as a candidate to fill up an office, is sure to be branded with the same name; and the brighter his parts and the title which he holds to the office, the greater the clamor and insults heaped upon him; behold a Creditor waiting upon his debtor for money—and he is forthwith assailed in the same style—nor is this all, for a plot is briskly set on foot to cheat the "royalist dunner" out of his pay. But what strikes me as most remarkable, is, that the genuine, radical Patriots, among themselves, carry on the same conflict, and from polluted covetousness, abuse each other equally so. The patriot general Carabaño, was impeached last year with having contrived to surrender the strong hold of Puerto Cabello to the Spaniards: mark now how lavish he is in invectives against the Editors of "El Colibri" whom he represents as Royalists in direct communication with the enemy of their country. It is by such means that the mind of the people is constantly kept in apprehension and effervescence—it is so they insensibly become the sports of Factions.

From those predicates, you will have observed that the Colombian Nomenclature makes the word "Patriot" synonymous to "enemy of the Spaniards" and "Godo" with "friendly to Spanish dominion" it is high time now, that you should be made to understand what it is that constitutes a "Godo"—a word in broad use at present. He is a "Godo" who pays homage to a Spanish custom or fashion; he is one too, who associates or holds epistolary correspondence with the Spaniards; he is one who delights in sipping Spanish oil. He is a real one, who at a former period held an office under the Spanish government, be his sacrifices and patriotism in the sequel ever so great. In a word, all those are "Godos" who did not on the 19th April 1810 join in the cry for independence; or who with hunger and misery staring them and their families in the face, were compelled apparently to yield their propensity to the irresistible force of circumstances; but while these scruples are fondly indulged in, as private cupidity or political hypocrisy may seem to require, you must not expect to find in the modern import of the word "Patriot" any assimilation to the meaning it was originally intended to convey:—no generosity: no elevation of soul: no sense of justice: no disinterestedness: no love of country or countrymen: nay, not one of the exalted virtues which it was designated to imply. Every one is admitted as a "Patriot" who fortuitously or practically embraced since the onset, the party of the independence. For want of this adventitious attribute, many are excluded from the ranks of "Patriots" and others there are, who notwithstanding their most faithful adherence to the cause, are kept aloof and disregarded for having been forced to live for a time among Spaniards.

To the above expedient suggested by ambition, two others, equally dangerous, have been added by the factious spirit of the day, for the purpose of diverting the mind of the people and thereby secure its aim. "Cisneros" is the one: and "Colored people" the other.—If a victim is wanted, for instance, to answer some foul design, one of them is fortwith seized upon as a plea to drag the innocent martyr to punishment and disgrace. Macero last year invented the farce, that some men were about calling in the aid of the "Colored people" to put down Paez and give over the command to General Mariño: these expedients answer every kind of private purposes—by them, every species of machinery is set in motion: the effects which they produce are incalculable; they cover and conceal the real intent for which they are fabricated, and what is still more admirable, they bring on the indispensable alternative of "Extraordinary faculties" so beloved by the Rulers of the day, who nevertheless style themselves "Patriots." But let it not be forgotten, that it is this very hideous policy and no other, that actually kept Cisneros for nearly seven years hovering over the vicinity of Caracas, to the utter confusion and discredit of those most seeming and most virtuous "Patriots" whose private interest went far beyond the interest of the country; else Colombia had been free and tranquil, and with the war, Cisneros and colored people and spies and traitors would long since have been cast in eternal oblivion: not so now, when to answer some partial ends no doubt, as I have explained before, we hear of "the Spanish flag flying in Guayana and Apure."

That my assertions are incontrovertible, we have but to take a view of the political conduct of general Paez himself; behold him on the 30th April last year stand forth as the champion of Liberty and Reform, and soon after denouncing the incompatibility of a Central Government. Stimulated by his example, the whole people rose and joined his standard. A Federal System was hailed as most adapted throughout the immense territory of the Republic, to create State enactments, independent of General Laws, to provide for the diversity of habits and productions of each Section, according to its relative situation and wants; in the beginning, it is true, Venezuela observed a sort of mysterious conduct, and called *that* Reform, which she really intended to convert into Federalism; this political dissimulation instead of producing uniformity in the other departments and of rendering the great question, general and homogeneous, made it assume a heterogeneous character: hence the partial amendments it under-went in many provinces, especially in those, remotely situated—and the contrariety of Opinions which alternately ensued. In that interval, General Bolivar made his appearance, and on the 1st January last, behold General Paez bartering Federalism for a sword of office; a softer term than bartering I could not find, unless probably by using circumlocution which I avoid. My laconic genius therefore, prefers that, to saying that General Paez was bribed. In the treaty of conciliation between the two chiefs, all but Liberty was secured: Titles and offices were guaranteed, but Federalism became a nominal substantive noun; it was promised that the Grand Convention would assemble—that Deputies were on their march—that the Libertador would act in conformity with his profession of decided attachment to freedom and peoples' rights; thus, a few simple lines at once placed persons and properties beyond the reach of what would be called scandalous aspersion, and the great object was attained for which Military Chiefs are contending.—General Paez was inaugurated with the title he gave himself the year previous, and to it, was subjoined that of Dictator entrusted with "Extraordinary Powers," over three whole departments.

The people thus trifled with, it is not surprising to see symptoms of reaction here and there, in behalf of genuine Liberty; nor must it appear strange, that Rulers are zealously active to detect the propagators of Reform and freedom; the better to do this, they lay hold of any plea, such as "Cisneros in the mountains, colored people in the East, Spanish flag flying in Guayana and Apure," to cover their real intent and keep the Nation in delusion. Hence the causes of those multifarious Reports which meteor—like prevail for a time and then are heard of no more. A most outrageous proscription took place in Puerto Cabello of late, under the frivolous pretext of "Spaniards revolutionizing the country." The intelligence which gave rise to this communication, is probably the ninth occurrence of the same mould and founded on the same principle. Guanare refused obedience to General Paez not long ago, and it is possible he singled out a few, as victims of his wrath.

My object Mr. Editor, is not to discuss the probable result of matters on the main; whatever these may be, and whatever the eventual alternative of General Paez, are problems too abstruse to solve. I have only been led to write, to warp off the impressions created by spurious intelligence, the moreso, as the commercial relations between this island and the South American Republics, which it is to be hoped, will ere long be considerable—and advantageous to both parties—may be premature and preposterous reports, be affected and injured in their dearest interests.

Please, Sir, to observe also, that all that I have said above, has no individual reference whatsoever; and that I solely intended to serve the cause of truth by offering a few general explanations; with this warning I remain your humble servant.

VARIETIES.

Madrid, Aug. 22.—A wealthy jeweller, who has an elegant house near the Prado, has just received a notice to quit, from a notary employed by the Jesuits, and though the present proprietor has expended a large sum in beautifying and repairing it, yet, as it appears that it formerly belonged to the Society, they have thought fit to lay claim to it at the present moment. The jeweller in question, much surprised at receiving such a notice, sought an immediate audience of the King to relate the grievance. He happened to have a large quantity of the King's plate in his workshop, which had been sent to him to clean, and his Majesty, upon hearing the story, dismissed him in the following words:—"I am very sorry that the Jesuits require you to give up your house, and I beg you to send me back my plate with all haste; for if those gentlemen were to lay their hands upon it, it would be much more difficult for me to get it back, than for you to get back your house."

There is an illness among the British troops at Lisbon, which may thin their numbers soon. It is a sort of ague or fever, caused by the use of wine in the morning, which sours on the stomach and causes disease.—In this country, where a pint of bad wine can be procured for 2d., it behoves the Commander-in-Chief, if he values the health of the soldiers, to keep them at some sort of exercise in the morning and evening, so as to prevent their spending much time in the wine houses, especially from this time forward, when the price of that liquid will, in consequence of the vintage, grow much less than it now is.—*Letter from Lisbon in a Morning paper.*

Cheap Gas.—It is not generally known that the gas from bones gives a most beautiful flame, and without being expensive, as the bones from which it is made, when burnt to carbon in a close vessel, are excellent in cleaning all vegetable substances from impurities, particularly oils, which are entirely deprived of rancidity by mixture of the powder from burnt bones. Oils at 2s. per gallon may be rendered equally bright and pure with that at 8s., by this process. In a small experiment, two pounds weight of beef bones emitted a gas which burned with a fine flame, equal to the light of six candles, for two hours, and the carbon was sufficient to purify two gallons of oil.

A New Use for Salt.—The use of salt as an agricultural agent for recruiting an exhausted soil is acknowledged; but it is now discovered that its efficacy is not less certain in restoring the human hair to those who either from fever or other causes may have experienced its loss. The daily application of salt has succeeded in giving strength and luxuriance to hair which had previously so fallen off as to threaten total baldness.

Cement to resist Fire and Water.—Take half a pint of milk, and mix it with an equal quantity of vinegar, so as to coagulate the milk; separate the curds from the whey, and mix the latter with the whites of four or five eggs, after beating them well up; the mixture of these two substances being complete, add sifted quick lime, and make the whole into the consistency of putty. If this be applied carefully (and properly dried) to broken bodies or fissures of any kind, it resists fire and water.—*Mechanics' Magazine.*

PUBLIEKE INSCHRYVING.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden, &c. &c. &c.

Zal de Boekhouder en Eerste Commis waarnemende de werkzaamheden van het ambt van Raad Contrarolleur der Financien, onder nadere approbatie Wisselbrieven verkoopen voor Militaire Tractementen en Soldyen, ten bedrage van ongeveer ƒ6000 : 00 : aan de genen die het voordeeligste aanbod voor het Gouvernement zullen hebben gedaan, te trekken door Zyne Excellentie den Heer Gouverneur voormeld, op en betaalbaar by het Ministerie voor de Marine en Kolonien te s'Gravenhage op twee maanden nazigt.

De inlevering der Billetten van inschryving zal van heden af tot uiterlyk op aanstaanden Maandag den 31sten dezer vóór twaalf ure kunnen geschieden.

De Boekhouder en Eerste Commis voormeld,

J. PH. BOSCH.

Den 27sten December 1827.

Hoofd Ontvanger's Kantoor, den 10den December 1827.

WAARSCHOUWING.

DE belastingschuldigen die in gebreken zyn gebleven hunne reeds vervallene rekeningen voor de belasting op de consumptive goederen te betalen en de genen wier rekeningen voor de belasting op vaste eigendommen nog open staan, mitsgaders de hypotheekschuldigen die nog interesten aantezuiveren hebben en de bezitters van geusurpeerde gronden over dit jaar, als ook de debiteuren aan weeg en meetloon en die genen ten wiens laste vervallene adsignatien nog onvoldaan zyn, worden allen by deze ernstiglyk aangemaand, om hunne achterstallige schulden, vóór het einde van dit jaar, te komen afdoen; ten einde het overgaan tot onaangename maatregelen noodeloos te maken.

De Hoofd Ontvanger dezer Kolonie,

C. L. VAN UYTRECHT.

Fiscaal's Kantoor, den 28sten December 1827.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden van 18 Oncen voor 15 Centen; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by Publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA, Eerste Klerk.